तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नते न व्यंजयन्त् स एता इन्द्रंस्तुनूरंपश्यत्ता उपाधत्त् ताभिर्वे स तुनुवंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त् ततो देवा अभवन्यरासुरा यदिन्द्रतुनूरुंपदधांति तुनुवंमेव ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्तेऽथो सेन्द्रंमेवाग्निश् सर्तनुं चिनुते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यः (१)

भ्वति यज्ञो देवेभ्योऽपाँकामृत्तमंवरुधं नाशंक्कुवन्त एता यज्ञतनूरंपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते यज्ञमवारुन्धत् यद्यंज्ञतनूर्रुपदधाति यज्ञमेव ताभिर्यजमानोऽवं रुन्धे त्रयंस्निश्शतमुपं दधाति त्रयस्निश्शद्वे देवतां देवतां एवावं रुन्धेऽथो सात्मानमेवाग्निश् सर्तनुं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके (२)

भ्वति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुपं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्ये अग्निश्चितो ज्वेलति ताभिरेवेन् समिन्द्ध उभयोरस्मे लोकयोज्योतिर्भवति नक्षत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो ज्योती एषि तान्येवावं रुन्धे सुकृतां वा एतानि ज्योती एषि यन्नक्षंत्राणि तान्येवाप्नोत्यथों अनूका्शमेवेतानि (३)

ज्योती १षि कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै यथ्स १स्पृष्टा उपद्ध्याद्वृष्ट्यं लोकमपि दध्यादवंर्षुकः पूर्जन्यः स्यादस १स्पृष्टा उपं दधाति वृष्ट्यां एव लोकं कंरोति वर्षुंकः पूर्जन्यों भवति पुरस्तांदुन्याः प्रतीची्रुपं दधाति पृश्चादुन्याः प्राची्स्तस्मांत्प्राचीनांनि च प्रतीचीनांनि च नक्षंत्राण्या वंर्तन्ते॥ (४)

आतृंव्यो लोक पृवैतान्येकंचत्वारिश्शवा [१] ऋत्वर्या उपं दधात्यृतूनां क्रुप्त्यै द्वंद्वमुपं दधाति तस्मौद्वंद्वमृतवो-

उधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तिरक्षिमिव वा एषा द्वंद्वमृन्यासु चितीषूपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्यां अन्तःश्लेषणं वा एताश्चितीनां यहंतव्यां यहंतव्यां उपदधाति चितीनां विधृत्या अवंकामनूपं दधात्येषा वा अग्नेयोंनिः सयोनिम् (५)

पुवाग्निं चिनुत उवाचं ह विश्वामित्रोऽद्दिथ्स ब्रह्मणात्रं यस्यैता उपधीयान्तै य उं चैना पृवं वेद्दितिं संवथ्सरो वा एतम्प्रंतिष्ठायें नुदते यौंऽग्निं चित्वा न प्रंतितिष्ठंति पञ्च पूर्वाश्चितंयो भवन्त्यथं पृष्ठीं चितिं चिनुते पङ्घा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीर्नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव संमानानंं भवित यं द्विष्यात्तमुंपदधंद्धायेदेताभ्यं एवैनंं देवतांभ्य आ वृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छ्रत्यिङ्गिरसः सुवृगं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृंतिरासीत्तामृषिंभ्यः प्रत्यौहृन् तिद्धरंण्यमभवद्यद्धिरण्यश्लकैः प्रोक्षिति यज्ञस्य निष्कृंत्या अर्थो भेषजमेवास्मै करोति (७)

यद्ग्राम्याणां पशूनाम् (९)

अथों रूपेणैवैन् समर्धयत्यथों हिरंण्यज्योतिषैव सुंवर्गं लोकमेंति साह्स्रवंता प्रोक्षंति साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां इमा में अग्र इष्टंका धेनवंः सन्त्वत्यांह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं कामद्यां अमुत्रामुष्मिं लोक उपं तिष्ठन्ते॥ (८)

सर्वेनिमेता वै केरोत्येकान्नचंत्वारि<u>र</u>शचं॥———[२] रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथां

वृथ्सो जातः स्तनं प्रेपसत्येवं वा एष एतर्हि भाग्धेयं प्रेपसित् तस्मै यदाहुंतिं न जुंहुयादेष्वर्यं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भाग्धेयेंनैवैन शमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यजमानो

पर्यसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदांर्ण्यानांमार्ण्याञ्जेर्तिलयव वा जुहुयाद्गंवीधुकयवाग्वां वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खल्वाहुरनांहुतिर्वे जुर्तिलाश्च गुवीधुंकाश्चेत्यंजक्षीरेणं जुहोत्याग्नेयी

खल्वांहुरनांहृतिवै ज्तिलाश्च ग्वीधुंकाश्चेत्यंजक्षीरेणं जुहोत्याग्नेयी वा एषा यद्जाहुंत्यैव जुंहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तेः (१०)

अजायां घर्मम्प्रासिश्चन्थ्सा शोचेन्ती पूर्णं पराजिहीत सो ई-ऽर्कोऽभवत्तद्रकस्यांकृत्वमंकपूर्णेनं जुहोति सयोनित्वायोदङ्किष्ठं अहोत्ये वै रुद्रस्य दिख्स्वायांमेव दिशि रुद्रं निरवंदयते चरमायामिष्टंकायां जुहोत्यन्तत एव रुद्रं नि्रवंदयते त्रेधाविभक्तं जुंहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्थ्समावंद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रे जुहोति (११)

अथेयत्यथेयंति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यंः शमयति तिस्र उत्तरा आहुंतीर्जुहोति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्ढा ऋतवं ऋतुभिरेवैन शमयति यदंनुपरिकामं जुहुयादंन्तरवचारिण र रुद्रं कुर्यादथो खल्वांहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां वेत्यंनुपरिकामंमेव होत्व्यंमपंरिवर्गमेवैन शमयति (१२)

पुता वै देवताः सुवर्ग्यां या उत्तमास्ता यजमानं वाचयित् ताभिरवैन र सुवर्गं लोकं गमयित् यं द्विष्यात्तस्यं सश्चरे पंशूनां न्यंस्येद्यः प्रथमः पृशुरंभितिष्ठंति स आर्तिमार्च्छति॥ (१३)

प्रशृनं यन्तोऽत्रं ज्होत्यपंरियग्मेवेन श्मयति विश्वानं व

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्यांह् यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा चं शुचा चांप्यति त्रिः पंरिषिञ्चन्पर्येति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुच र शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्थ्सम्पंचन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुच १ शमयत्युपां वा एतत्पुष्पं यद्वेतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवंका वेतसशाखया चावंकाभिश्च वि कंर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचरे शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पृशुरंधिकामंतीश्वरो वै तर शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कंर्षत्येष वै पंशूनामंनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषुं पुशुषुं हितो नारुण्येषु तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिर्वि कंर्षति (१६)

अष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुचर् शमयति पावकवंतीभिरत्रं वै पांवकोऽत्रेनैवास्य शुच र शमयति मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णी उपानहावुपं मुश्चते ब्रह्मणैव मृत्योर्न्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्ते-ऽन्तरुन्नाद्यादित्यांहुरुन्यामुपमुश्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्य रे रुन्धे नमंस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि वसीया १ समुपचरेन्त्यन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमंस्य शुचार्पयति पावको अस्मभ्य ई शिवो भवेत्याहात्रं वै पांवकोऽत्रंमेवावं रुन्धे द्वाभ्यामधि कामति प्रतिष्ठित्या अपस्यंवतीभ्या शान्त्यै॥ (१८)

नृषदे विडिति व्याघारयति पुङ्ग्याहुत्या यज्ञमुखमा रंभतेऽक्ष्णया व्याघारयति तस्मादक्ष्णया पुशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै हंन्युर्विडित्यांह प्रोक्षंमेव वर्षद्वरोति नास्यं यातयांमा वषद्वारो भवति न यज्ञ रक्षारंसि घ्रन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९) अहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयांन्प्रीणाति ये देवा देवानामितिं

यद्वेषद्भूर्याद्यातयांमास्य वषद्भारः स्याद्यन्न वेषद्भूर्याद्रक्षारंसि युज्ञर

द्भा मंधुमिश्रेणावाँक्षिति हुतादंश्चेव देवानंहुतादंश्च यजंमानः प्रीणाति ते यजंमानम्प्रीणन्ति द्भ्रैव हुतादंः प्रीणाति मधुंषाहुतादौँ ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरण्यम्मधु यद्द्भा मंधुमिश्रेणावोक्षंत्युभयस्यावंरुद्धौ ग्रुमुष्टिनावौँक्षति प्राजापत्यः (२०)

वै ग्रुंमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचार्मवौक्षत्यप् वि वा एष प्राणैः प्रजयां पृशुभिर्ऋध्यते यौंऽग्निं चिन्वन्निधिकामिति प्राण्दा अपान्दा इत्याह प्राणानेवात्मन्यंत्ते वर्चोदा वेरिवोदा इत्याह प्रजा वै वर्चः पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्यंत्त इन्द्रों

इत्यांह प्रजा वै वर्चः पृशवो वरिंवः प्रजामेव पृश्नात्मन्धंत् इन्द्रों वृत्रमंहन्तं वृत्रः (२१) हृतः षोंडुशभिंभींगैरंसिनाथ्स एतामुग्नयेऽनींकवत्

आहंतिमपश्यत्तामंजुहोत्तस्याग्निरनींकवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः षोंडश्रधा वृत्रस्यं भोगानप्यंदहद्वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो निरंमुच्यत् यद्ग्रयेऽनींकवत् आहंतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानींकवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेंत चिरम्पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्यं जुहुयाचिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यांनुद्रुत्यं जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयाँवीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्ये॥ (२३)

देवाः प्रांजापुत्यो वृत्रश्चिरं पाप्पनंश्चलारिष्ट्रशर्च॥————[५] उदेनमुत्तरां न्येतिं समिध् आ देधाति यथा जनं यतेऽवसं

करोतिं तारगेव तित्तस्र आ देधाति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्मैं भाग्धेयं करोत्यौदुंम्बरीर्भवन्त्यूर्गा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधात्युदुं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः प्राणेः (२४)

पुवैन्मुद्यंच्छ्तेऽग्रे भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां पुवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवैन् समर्थयित् पश्च दिशो दैवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरित्यांह् दिशो ह्येषोऽनुं प्रच्यवतेऽपामंतिं दुर्मृतिम्बाधंमाना इत्यांह् रक्षसामपंहत्ये रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजंन्तीरित्यांह पृशवो वै रायस्पोषं (२५)

पृश्नेवावं रुन्धे षृङ्गिर्हरित् षङ्घा ऋतवं ऋतुर्भिरेवैन हरित द्वे परिगृह्यंवती भवतो रक्षंसामपंहत्ये सूर्यरिष्मिर्हिरेकेशः पुरस्तादित्यांहु प्रसूँत्ये ततंः पावका आशिषों नो जुषन्तामित्याहान्नं वै पांवकोऽन्नंमेवावं रुन्धे देवासुराः संयंत्ता आसुन्ते देवा

गृंह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषौंऽप्रत्याग्नींध्रे पतिंमेष दर्श च॥

एतदप्रंतिरथमपश्यन्तेन वै तें ऽप्रति (२६)

पृश्जिरश्मेत्याहात्रुं वै पृश्ज्यन्नमेवावं रुन्धे चतुसृभिरा पुच्छांदेति चत्वारि छन्दार्शसे छन्दोभिरेवेन्द्रं विश्वां अवीवृधन्नित्यांह् वृद्धिमेवोपावर्तते वाजांनार् सत्यंतिम्पतिम् (२८) इत्याहात्रुं वै वाजोऽन्नमेवावं रुन्धे सुम्नहूर्य्ज्ञो देवार आ चं वक्षदित्याह प्रजा वै पृशवंः सुम्नं प्रजामेव पृश्नात्मन्धंत्ते

यक्षंद्गिर्देवो देवार आ चं वक्ष्वित्यांह स्वृगाकृत्यै वाजंस्य मा प्रस्वेनौद्ग्राभेणोदंग्रभीदित्यांहासौ वा आदित्य उद्यन्नुंद्राभ एष निम्रोचंन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानंमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृंव्यं नि

प्राचीमनुं प्रदिशं प्रेहिं विद्वानित्यांह देवलोकमेवैतयोपावंतिते क्रमंध्वमुग्निना नाकुमित्यांहेमानेवैतयां लोकान्क्रमते पृथिव्या

अस्रानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं

अश्मानं नि दंधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष

द्वितीयो होतान्वाहाँप्रत्येव तेन यर्जमानो भ्रातृंव्याञ्जयत्यथो अनंभिजितमेवाभि जंयति दशर्चं भंवति दशाँक्षरा विराड्विराजेमौ

लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाचे प्रतिं तिष्ठत्यसंदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नी

दिवो मध्यं आस्तु इत्यांह व्यंवैतयां मिमीते मध्यें दिवो निहिंतः

सुंवर्गं लोकमेंति नक्तोषासेतिं पुरोनुबाक्यामन्वांह् प्रत्या अग्नें सहस्राक्षेत्यांह साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतरास्यै तस्मै ते विधेम् वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं (३१) रुन्धे द्रभः पूर्णामौद्रेम्बरी स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वे

दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वंयमातृण्णामुष्यांमेवोर्जं दधाति तस्मांदमुतो-

पश्चभिरिं कामित पाङ्को युज्ञो यावानेव युज्ञस्तेन सह

अहमुद्न्तरिंक्ष्मार्रुहमित्यांह्मान्वैतयां लोकान्थ्समारोहित् सुवर्यन्तो नापेंक्षन्त इत्यांह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्ने प्रेहिं (३०)

प्रथमो देवयतामित्यांहोभर्येष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुंर्दधाति

ऽर्वाचीमूर्जमुपं जीवामस्तिसृभिंः सादयति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्त गंमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बंरीमा दंधात्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म (३२) वै देवा असुंराणाः शततर्हाइस्तृ रहिन्त यदेतयां

स्मिधंमादधाति वर्ज्रमेवैतच्छंत्व्रीं यर्जमानो भ्रातृंव्याय प्र हरिति स्तृत्या अछंम्बद्धारं विधेमं ते पर्मे जन्मन्नग्न इति वैकंङ्कतीमा दंधाति भा एवावं रुन्धे ता संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति शमीमयी शान्त्यां अग्निर्वा ह् वा अग्निचितं दुहैंऽग्निचिद्धाग्निं दुहे ताम् (३३)

स्वितुर्वरेंण्यस्य चित्रामित्यांहैष वा अग्नेर्दोह्स्तमंस्य कण्वं एव

श्रायसोऽवेत्तेनं ह स्मैन स दुंहे यदेतयां समिधंमादधांत्यग्निचिदेव तदिम्नें दुंहे सप्त तें अग्ने सिमधंः सप्त जिह्वा इत्यांह सप्तैवास्य साप्तांनि प्रीणाति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेः (३४)

आस्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजाना सहर्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु प्राविंशज्जुह्वन्मनंसा दिशों ध्यायेद्दिग्भ्य एवैनुमवं रुन्धे दुधा पुरस्तां ज्जहोत्याज्येनो परिष्टात्ते जंश्वेवास्मां इन्द्रियं चं सुमीचीं दधाति द्वादंशकपालो वैश्वानरो भंवति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरों ऽग्निर्वेश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमवं रुन्धे यत्प्रंयाजानूयाजान्कुर्याद्विकंस्तिः सा युज्ञस्यं दर्विहोमं कंरोति युज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये राष्ट्रं वै वैश्वानरो विण्मरुतो वैश्वानुर हुत्वा मांरुताञ्जंहोति राष्ट्र एव विश्वमनुं बभ्रात्युचैर्वैश्वानरस्या श्रांवयत्युपा ५शु मां रुता श्रुंहोति तस्माँ द्राष्ट्रं विशमितं वदित मारुता भंवन्ति मरुतो वै देवानां विशों देवविशेनैवास्मैं मनुष्यविशमवं रुन्धे सप्त भंवन्ति सप्तगंणा वै मुरुतों गणुश एव विश्वमवं रुन्धे गुणेनं गुणमंनुद्रुत्यं जुहोति विशंमेवास्मा अनुंवर्त्मानं करोति॥ (३६)

अग्ने प्रेह्मवं स्म दुहे तां प्रजापंतेः साक्षान्मंनुष्यिवशमेकंवि शातिश्व॥======[9]

वसोर्धाराँ जुहोति वसोंर्मे धारांसिदिति वा एषा हूंयते घृतस्य वा एंनमेषा धारामुष्मिं ह्लोके पिन्वंमानोपं तिष्ठत आज्येंन जुहोति तेजो वा आज्यं तेजो वसोर्धारा तेजंसैवास्मै तेजोऽवं रुन्धेऽथो कामा वै वसोर्धारा कामांनेवावं रुन्धे यं कामयेंत प्राणानंस्यान्नाद्यं वि (३७)

छिन्द्यामितिं विग्राह्ं तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यात्राद्यं विच्छिनत्ति यं कामयेत प्राणानंस्यात्राद्यः सं तन्यामिति सन्तंतां तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यात्राद्यः सं तनोति द्वादेश द्वादशानि जुहोति द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अन्नमवं रुन्थेऽन्नं च मेऽक्षंच म इत्यांहैतद्वै (३८)

अन्नस्य रूप र रूपेणैवान्नमवं रुन्धेऽग्निश्चं म् आपंश्च म् इत्यांहैषा वा अन्नस्य योनिः सयौन्येवान्नमवं रुन्धेऽर्धेन्द्राणि जुहोति देवतां पुवावं रुन्धे यथ्सर्वेषामुधिमिन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रों देवतानां भूयिष्टभाक्तंम् इन्द्रमुक्तंरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दधाति यज्ञायुधानिं जुहोति युज्ञः (३९)

वै यंज्ञायुधानि यज्ञमेवावं रुन्धेऽथों एतद्वे यज्ञस्यं रूप॰ रूपेणैव यज्ञमवं रुन्धेऽवभुथश्चं मे स्वगाकारश्चं मृ इत्यांह स्वगाकृत्या अग्निश्चं मे घर्मश्चं मृ इत्यांहैतद्वे ब्रह्मवर्चसस्यं रूप॰ रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धु ऋकं मे सामं च मृ इत्यांह (४०) पृतद्वे छन्दंसा र रूप र रूपेणेव छन्दा इस्यवं रुन्धे गर्भा अ मे वृथ्साश्चं मृ इत्यां हैत द्वे पंशूना र रूप र रूपेणेव पृशूनवं रुन्धे कल्पा अहोत्य क्रं प्रस्य क्रस्ये युग्मदयुजे जुहोति मिथुनत्वायो त्रावंती भवतो ऽभिक्रांन्त्या एकां च मे तिस्रश्चं म

इत्यांह देवछन्दसं वा एकां च तिस्रश्चं (४१)

मृनुष्यछुन्द्सं चर्तस्रश्चाष्टौ चं देवछन्द्सं चैव मंनुष्यछन्द्सं चावं रुन्ध् आ त्रयंस्त्रिश्शतो जुहोति त्रयंस्त्रिश्शद्वे देवतां देवतां एवावं रुन्ध् आष्टाचंत्वारिश्शतो जुहोत्यृष्टाचंत्वारिश्शदक्षरा जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यैवास्मे पृशूनवं रुन्धे वाजंश्च प्रस्वश्चेतिं द्वाद्शं जुंहोति द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४२)

वि वे युक्तः सामं च मु इत्यांह च तिस्रश्चेकात्रपंशाश्चाः ————[८]
अग्निर्देवेभ्योऽपाँकामद्भाग्धेयमिच्छमानस्तं देवा अंब्रुवृत्रुपं न्
आ वर्तस्व हृव्यं नो वृहेति साँऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यमेव वांजप्रस्वीय

जुहवन्निति तस्मांद्रमये वाजप्रस्वीयं जुह्नति यद्वांजप्रस्वीयं जुहोत्यम्भिमेव तद्भांगधेयेन समर्धयत्यथो अभिषेक एवास्य स चंतुर्द्शभिर्जुहोति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्त (४३)

आर्ण्या उभयीषामवंरुद्धा अन्नंस्यान्नस्य जुहोत्यन्नंस्यान्नस्यावंरु औदुंम्बरेण स्रुवेणं जुहोत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्गन्नंमूर्जैवास्मा ऊर्जुमन्नुमवं रुन्धेऽग्निर्वे देवानांम्भिषिंकोऽग्निचिन्मंनुष्यांणान्तस्मांदिश् न धांवेदवंरुद्ध इंस्यान्नमनंमिव खलु वै वुर्षं यद्धावेदनाद्याँद्धावेदुपा उपार्वर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवंथ्सायै पर्यसा

जुहोत्यह्रैवास्मै रात्रिं प्र दांपयति रात्रियाहंरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते

कामम्त्राद्यं दुहाते राष्ट्रभृतों जुहोति राष्ट्रमेवावं रुन्धे षङ्किर्जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति भुवंनस्य पत् इतिं रथमुखे पश्चाहुंतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेंणैव दिशंः (४५) अभि जंयत्यग्निचित ५ ह वा अमुष्मिँ होके वातोऽभि पंवते

वातनामानिं जुहोत्यभ्येवैनंमुमुष्मिं छोके वार्तः पवते त्रीणिं जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमवं रुन्धे समुद्रोऽसि नर्भस्वानित्याहैतद्वै वातस्य रूप र रूपेणैव वातमवं रुन्धेऽञ्जलिनां

जुहोति न ह्येतेषांमुन्यथाहुंतिरवुकल्पंते॥ (४६) ओषंधयः सप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे चं॥-----[९]

सुवर्गाय वै लोकार्यं देवरथो युंज्यते यत्राकृतार्यं मनुष्यरथ एष खलु वै देवर्थो यद्ग्रिर्ग्निं युनिज्मि शर्वसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैन् र्

स एनं युक्तः सुंवर्गं लोकम्भि वहिति यथ्सर्वाभिः पश्चभिर्युअयाद्युक्तौ-ऽस्याग्निः प्रच्युंतः स्यादप्रंतिष्ठिता आहुंतयः स्युरप्रंतिष्ठिताः स्तोमा

अप्रंतिष्ठितान्युक्थानिं तिसृभिंः प्रातःसवनेंऽभि मृंशति त्रिवृत् (४७)

भवत्यर्थ (४८)

अभि मृंशत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नंमत्यथो सन्तत्यै प्र वा एषाँ-ऽस्माल्लोकाच्यंवते योंऽग्निं चिंनुते न वा एतस्यांनिष्टक आहंतिरवं कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहंतिं जुहोति स्रवंति वै सा ताइ स्रवंन्तीं यज्ञोऽनु परा भवति यज्ञं यजमानो यत्पुनश्चितिं चिनुत आहुंतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुंतयस्तिष्ठंन्ति (४९) न यज्ञः पंराभवंति न यजंमानोऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रेणैवैनं छन्दंसा चिनुते यदेकांदश त्रैष्ट्रंभेन यद्वादंश जागंतेन छन्दोंभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामैषौँऽग्निर्यत्पुंनश्चितिर्य एवं

विद्वान्प्निश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमित्त यथा वै पुनराधेयं

पुंनिश्चितिं चिनुते यत्पुनिश्चितिं चिनुत ऋद्या अथो खल्वांहुर्न चेंतव्येतिं रुद्रो वा एष यदग्निर्यथां व्याघ्र॰ सुप्तम्बोधयंति तादगेव तदथो खल्वांहुश्चेतव्येति यथा वसीया सं भागधेयेंन

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धंत्ते यों ऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स

एवं प्निश्चितियौं उग्र्याधेयेन न (५०)

एवमेव तत्प्रत्याहूंतयस्तिष्ठंन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानि यज्ञायज्ञियंस्य स्तोत्रे द्वाभ्यांमभि मृंशत्येतावान् वै यज्ञो यावानिग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते यावानिव युज्ञस्तमंन्तुतौं ऽन्वारोहित् द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एक्याप्रंस्तुत्ं बोधयंति ताहगेव तन्मनुंरग्निमंचिनुत् तेन नार्भोध्स एतां पुनिश्चितिमंपश्यत्तामंचिनुत् तया वै स आँभ्रोंद्यत्पुंनश्चितिं चिनुत ऋद्धौ॥ (५१)

छन्दश्चितं चिन्वीत पशुकांमः पृशवो वै छन्दार्शस्य प्रामानेव

भंवति श्येन्चितं चिन्वीत सुवर्गकांमः श्येनो वै वयंसाम्पतिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुंवर्गं लोकम्पंतित कङ्कृचितं चिन्वीत् यः कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिं होके स्यामितिं शीर्षण्वानेवामुष्मिं होके भंवत्यलज्चितं चिन्वीत् चतुं:सीतं प्रतिष्ठाकांम् श्चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृं व्यवान्प्र (५२)

एव भ्रातृंव्यान्नुदत उभ्यतंःप्रउगं चिन्वीत् यः कामयेत् प्र जातान्भ्रातृंव्यान्नुदेय प्रतिजिनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृंव्यान्नुदते प्रति जिनिष्यमाणान्नथचक्रचितंं चिन्वीत् भ्रातृंव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरित द्रोणचितं चिन्वीतान्नंकामो द्रोणे वा अन्नंम्भ्रियते सयौन्येवान्नमवं रुन्धे समूह्यं चिन्वीत पृशुकांमः पशुमानेव भवति (५३)

परिचार्यं चिन्वीत् ग्रामंकामो ग्राम्येव भवति श्मशान्चितं चिन्वीत् यः कामयेत पितृलोक ऋध्रयामितिं पितृलोक एवर्ध्रोति विश्वामित्रजमद्ग्री वसिष्ठेनास्पर्धेता स् पुता ज्मदिग्निर्विह्व्यां अपश्यत्ता उपांधत्त ताभिवें स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृङ्कः यिद्वेह्व्यां उपदर्धातीन्द्रियमेव ताभिवीर्यं यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के होतुर्धिष्णिय उपं दधाति यजमानायत्नं वै (५४)

होता स्व प्वास्मां आयतंन इन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धे द्वाद्शोपं दधाति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यैवास्मै पृश्नवं रुन्धेऽष्टावंष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशंफाः पृशवंः पृश्नवेवावं रुन्धे षण्मौर्जालीये षड्वा ऋतवं ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋत्नेव देवान्यितृन्धींणाति॥ (५)

पर्वस्व वार्जसातयः वा अष्टावंत्वारिश्यवान्याः पर्वस्व वार्जसातयः इत्यंनुष्टुक्प्रंतिपद्भंवति तिस्रोऽनुष्टुभ्श्चतंस्रो गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभ्स्तस्मादः श्वंस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यचतंस्रो गायत्रियस्तस्माथ्सर्वाः श्वंस्त्रिभिस्तिष्ठः प्रंतिद्धत्पलायते पर्मा वा एषा छन्दंसां यदंनुष्टुक्पंर्मश्चंतुष्टोमः स्तोमानां

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादंश मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एंकविष्श एष प्रजापंतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादंभ्रोति शक्वरयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदंन्यच्छन्दोऽन्यैन्ये वा एते

पर्मिस्रिंगुत्रो युज्ञानां पर्मोऽर्थः पशूनां पर्मेणैवेनं पर्मतां

गमयत्येकवि १ शमहं भविति (५६)

पुशव आ लंभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवांरण्या यच्छकंरयः पृष्ठं भवन्त्यश्वंस्य सर्वृत्वायं पार्थुर्श्मम्ब्रंह्मसामं भवति रृश्मिना वा अर्श्वः (५७)

यत ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः पर्गं परावतं गन्तोर्त्पार्थुर्श्मम्ब्रह्मसामम्भवत्यश्वेस्य यत्यै धृत्यै सङ्कृत्यच्छावाकसाम वा एष यदंश्वमेधः कस्तद्वेदेत्यांहुर्यदि सर्वो वा क्रियते न वा

सर्व इति यथ्सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवृत्यश्वंस्य सर्वृत्वाय पर्याह्या अनंन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहंभविति सर्वस्याह्ये

सर्वस्य जित्ये सर्वमेव तेनाँऽऽप्नोति सर्वं जयति॥ (५८)
अहंभवित व अश्वोऽहंभवित दर्श च॥———[१२]

यदेकैन प्रजापंतिः प्रेणानु यजुपापी विश्वकर्माम् आ याहि सुवर्गाय वज्ञौ गायुत्रेणाम् उद्धे स्मीचीन्द्रांय मृयुर्पां बलाय पुरुषमृगः सौरी पृष्तः शक्ता रुर्हरलुजः सुंपूर्ण आँग्रेयोऽश्वोऽम्रयेऽनींकवते चतुर्वि शतिः॥———[१३]यदेकेन् स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा अपां नप्नेऽश्वेस्तृपरो द्विपंष्टिः॥62॥ यदेकेनैकशितिपात्पेत्वंः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita. github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/